NORAKSTS
Lieta Nr.A42471805
(Lietvedības Nr.A977-07/16)

# SPRIEDUMS
## Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 27.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

piedaloties pieteicējam *O.P.*,
atbildētāja - Valsts policijas Krāslavas rajona policijas pārvaldes pārstāvim Igoram Panfilo,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.P.* pieteikuma par Valsts policijas Krāslavas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka pienākumu izpildītāja 2005.gada 8.novembra lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.024/KP044900 atcelšanu daļā par pieteicēja sodīšanu par LAPK 149.[5] panta ceturtajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kā arī par pieteicējam piemērotā soda grozīšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 4.oktobrī Ceļu policijas inspektors Aleksandrs Kevišs ir sastādījis protokolu par administratīvo pārkāpumu KP 044900 (turpmāk tekstā – protokols; lietas 27.lapa) par to, ka *O.P.* (turpmāk tekstā – pieteicējs) 2005.gada 4.oktobrī plkst. 9:25 Krāslavā pa Vienības ielu no Miesnieku ielas puses virzienā uz Vienības un Rēzeknes ielu krustojumu vadīja automašīnu PEUGEOT BOXER, ar valsts reģistrācijas numuru (turpmāk – v/n) */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, un pārvadāja bērnu, kurš jaunāks par 14 gadiem priekšējā sēdeklī (vadītāja vietā) klēpī. Pieteicējs nebija piesprādzējies ar drošības jostu, kā arī nepakļāvās policijas darbinieka vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, bet turpināja braukt līdz Aronsona ielas māju pagalmiem.

Ar šādām darbībām pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā – Ceļu satiksmes noteikumi) 68.punkta, 68.1.apakšpunkta un 200.1.apakšpunkta prasības.

Par Ceļu satiksmes noteikumu 68.punkta, 68.1.apakšpunkta un 200.1.apakšpunkta prasību pārkāpumu paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.$^{32}$ panta trešajā daļā, 149.$^{4}$ panta otrajā daļā un 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā.

[2] 2005.gada 4.oktobrī Krāslavas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas Ceļu policijas priekšnieka vietnieks ir pieņēmis lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.24/KP044900 (turpmāk tekstā – sākotnējais lēmums; lietas 32.lapa), ar kuru pieteicējam piemērots naudas sods Ls 200,- (divi simti latu) apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 24 (divdesmit četriem) mēnešiem.

[3] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, 2005.gada 12.oktobrī pieteicējs iesniedzis sūdzību atbildētājam, lūdzot sākotnējo lēmumu atcelt daļā par pieteicēja sodīšanu par LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu, jo pieteicējs šādu pārkāpumu neesot izdarījis.

Izskatot pieteicēja iesniegto sūdzību, 2005.gada 8.novembrī atbildētājs ir pieņēmis lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.024/KP044900 (turpmāk tekstā – pārsūdzētais lēmums; lietas 36. - 37.lapa), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet pieteicēja iesniegtā sūdzība noraidīta.

[4] 2005.gada 2.decembrī Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk tekstā – tiesa) saņemts pieteicēja pieteikums (lietas 3. - 5.lapa), kurā pieteicējs lūdz tiesu atcelt pārsūdzēto lēmumu daļā par pieteicēja sodīšanu par LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu, grozīt pieteicējam piemēroto sodu.

Ar tiesneses 2005.gada 7.decembra lēmumu pieteikums ir pieņemts un ierosināta administratīvā lieta (lietas 2.lapa).

Pieteikums pamatots ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu pieteicējs neesot izdarījis, jo pieteicējam neesot bijis nodoma nepakļauties policijas darbiniekiem. Pieteicējs neesot apturējis transportlīdzekli tikai tādēļ, ka policijas darbiniekus neesot ievērojis.

[4.2] Atbildētājs neesot ievērojis LAPK 237.panta prasības, jo neesot vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrojis visus lietas apstākļus, un tas esot novedis pie nelikumīga lēmuma pieņemšanas. Bez tam, atbildētājs neesot ņēmis vērā pieteicēja viedokli un argumentus, neesot tos atspoguļojis pārsūdzētajā lēmumā un pieteicēja norādītos apstākļus neesot pārbaudījis un neesot atspēkojis.

[5] 2005.gada 16.decembrī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums (lietas 24. - 26.lapa), kurā norādīts, ka atbildētājs pieteikumu

neatzīst un uzskata par nepamatotu, jo pieteicēja vaina pārsūdzētajā lēmumā norādītā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā esot pierādīta pilnīgi.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem, kā arī uzsvēra, ka gadījumā, ja būtu vēlējies, tad būtu arī aizbēdzis no policijas darbiniekiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, un norādīja, ka vietā, kur atradušies policijas darbinieki, gaišā dienas laikā viņus nepamanīt neesot iespējams, turklāt policijas darbinieki pieteicējam esot nekavējoties sākuši sekot ar dienesta automašīnu un vairākkārtīgi ar skaļruņa palīdzību devuši rīkojumus pieteicējam apturēt transportlīdzekli, tomēr pieteicējs automašīnu nav apturējis. Pieteicēja transportlīdzeklis ticis apturēts tikai tad, kad policijas automašīna aizšķērsojusi pieteicēja transportlīdzeklim ceļu.

## Motīvu daļa

[7] Izvērtējot lietas materiālus kopumā, uzklausot administratīvā procesa dalībniekus un liecinieku liecības, tiesa secina, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[8] Tiesa konstatēja šādus lietas apstākļus:

2005.gada 4.oktobrī Ceļu policijas inspektors ir sastādījis protokolu par to, ka pieteicējs 2005.gada 4.oktobrī plkst. 9:25 Krāslavā pa Vienības ielu no Miesnieku ielas puses virzienā uz Vienības un Rēzeknes ielu krustojumu vadīja automašīnu PEUGEOT BOXER, v/n */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, un pārvadāja bērnu, kurš jaunāks par 14 gadiem priekšējā sēdeklī (vadītāja vietā) klēpī. Pieteicējs nebija piesprādzējies ar drošības jostu, kā arī nepakļāvās policijas darbinieka vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli, bet turpināja braukt līdz Aronsona ielas māju pagalmiem.

2005.gada 4.oktobrī Krāslavas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas Ceļu policijas priekšnieka vietnieks ir pieņēmis sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ar kuru pieteicējam piemērots naudas sods Ls 200,- (divi simti latu) apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 24 (divdesmit četriem) mēnešiem.

2005.gada 12.oktobrī pieteicējs iesniedzis sūdzību atbildētājam, lūdzot sākotnējo lēmumu atcelt daļā par pieteicēja sodīšanu par LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu, jo pieteicējs šādu pārkāpumu neesot izdarījis.

Izskatot pieteicēja iesniegto sūdzību, 2005.gada 8.novembrī atbildētājs ir pieņēmis lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.024/KP044900 (pārsūdzētais lēmums), ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet pieteicēja iesniegtā sūdzība noraidīta.

2005.gada 2.decembrī tiesā saņemts pieteicēja pieteikums, kurā pieteicējs lūdz tiesu atcelt pārsūdzēto lēmumu daļā par pieteicēja sodīšanu par

LAPK 149.[5] panta ceturtajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu, grozīt pieteicējam piemēroto sodu.

[9] Administratīvā procesa likuma (turpmāk tekstā – APL) 103.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros, kā arī privātpersonas publiski tiesisko pienākumu vai tiesību noskaidrošana un no publisko tiesību līguma izrietošo strīdu izskatīšana.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde to izdodot, ir rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām tiesību normām.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[10] Saskaņā ar LAPK *(redakcija, kas stājās spēkā 2005.gada 15.aprīlī)* 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Ņemot vērā citētajā tiesību normā noteikto, spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[11] Lietā ir strīds par to, vai atbildētājs ir pamatoti saucis pieteicēju pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[5] panta ceturtajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu.

[12] Saskaņā ar APL 150.panta pirmo un otro daļu, iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu un iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.pantā noteikts, ka par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, (...), citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi (braukšanas ātruma

noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot protokols (lietas 27.lapa), pieteicēja paskaidrojums (lietas 28.lapa), policijas darbinieku dienesta ziņojumi (lietas 30. – 31.lapa) un liecinieku liecības tiesas sēdē.

[13] Likuma „Par policiju" *(redakcija, kas stājās spēkā 2005.gada 1.janvārī)* 10.pants noteic, ka viens no policijas pamatuzdevumiem ir nodrošināt kārtību uz ceļiem.

Tā paša likuma 12.panta pirmā daļa noteic tās darbības, kuras policijas darbiniekam ir tiesības veikt, pildot atbilstoši savai kompetencei noteiktos pienākumus. Savukārt šā panta otrā daļa noteic, ka kārtību, kādā policijas darbinieki izmanto šajā pantā noteiktās tiesības, nosaka Iekšlietu ministrs.

Savukārt Iekšlietu ministrijas 2003.gada 30.decembra instrukcijas Nr.22 „Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcija" 47.punkts cita starpā noteic, ka ceļu policijas darbiniekiem ir tiesības apturēt transportlīdzekli Ceļu satiksmes noteikumos noteiktajā kārtībā, ja ir pamats domāt, ka ir izdarīts likumpārkāpums (pārkāpuma izdarīšanas vietā).

Ievērojot citētās tiesību normas, kā arī ņemot vērā policijas darbinieku ziņojumos un pieteicēja paskaidrojumā minēto, tiesa atzīst, ka policijas darbinieki pieteicēju vēlējušies apturēt acīmredzama likuma pārkāpuma dēļ, jo, vadot transportlīdzekli, pieteicējs turējis klēpī bērnu, turklāt pats nebūdams piesprādzējies ar drošības jostu.

Tādējādi tiesa secina, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, policijas darbinieki ir rīkojušies savas kompetences ietvaros, atbilstoši situācijai un normatīvo aktu prasībām.

[14] Izvērtējot policijas darbinieku – Aleksandra Ostrovska un Edgara Keviša dienesta ziņojumus (lietas 30. un 31.lapa), tiesa secina, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegtos paskaidrojumus.

Kā izriet no minētajiem dienesta ziņojumiem, 2005.gada 4.oktobrī A.Ostrovskis kopā ar E.Kevišu pildījuši dienesta pienākumus Krāslavas pilsētā, Rēzeknes un Vienības ielu krustojumā. No Miesnieku ielas puses braukusi automašīna PEUGEOT BOXER, v/n */dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, kuras vadītājs pārvadājis klēpī bērnu, turklāt pats nebūdams piesprādzējies ar drošības jostu. Minētā iemesla dēļ, A.Kevišs nolēmis apturēt transportlīdzekli un vairākkārt ar zižļa palīdzību norādījis vadītājam, kur jāaptur automašīna. Transportlīdzekļa vadītājs ignorējis policijas darbinieka prasības apturēt transportlīdzekli un palielinot ātrumu braucis tālāk, tādēļ policijas darbinieki nekavējoties sākuši automašīnai sekot ar dienesta automašīnu, ieslēdzot gaismas un skaņas signālus. Bez tam, policijas darbinieki ar skaļruņa palīdzību vairākkārt devuši rīkojumus automašīnas vadītājam – nekavējoties apturēt transportlīdzekli, arī šos rīkojumus transportlīdzekļa vadītājs ignorējis un turpinājis braukt līdz Aronsona ielas

daudzdzīvokļu māju pagalmiem, kur policijas darbinieki ar dienesta automašīnu aizšķērsojuši ceļu pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim.

Tiesas sēdē liecinieki Aleksandrs Ostrovskis un Edgars Kevišs norādīja uz tādiem pašiem apstākļiem kā jau iepriekš bija norādījuši savos dienesta ziņojumos, papildus norādot, ka arī pēc transportlīdzekļa apturēšanas, aizšķērsojot tam ceļu, pieteicējs esot turpinājis nepakļauties policijas darbinieku prasībām.

Līdz ar to tiesa secina, ka policijas darbinieki nav nonākuši pretrunās.

Tiesa nav konstatējusi tādus apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti vai arī ieinteresētību nepamatoti vainot pieteicēju vēl viena administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Uz policijas darbinieku objektivitāti norāda arī tas, ka policijas darbiniekiem nevar būt nekādas ieinteresētības attiecībā tieši pret pieteicēju, jo viņš ir viens no daudziem ceļu satiksmes dalībniekiem, ar kuriem policijas darbiniekiem jāsastopas, pildot savus dienesta pienākumus.

[15] Vērtējot pieteicēja paskaidrojumus, tiesai jāņem vērā, ka vienmēr pastāv iespēja, ka tie var tikt vērsti uz savas vainas noliegšanu, un jebkurā gadījumā tie nav objektīvi. Tādējādi priekšroka ir dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamata apšaubīt.

Konkrētajā gadījumā tiesa nepiešķir ticamību pieteicēja paskaidrojumiem, jo pieteicējs tiesas sēdē piekrita visiem atbildētāja norādītajiem apstākļiem, izņemot tam, ka policijas darbiniekus nebija iespējams neievērot.

Ievērojot to, ka pieteicējs faktiski izdarīja vairākus administratīvos pārkāpumus vienlaicīgi, ka šie pārkāpumi bijuši acīmredzami, kā arī to, ka pārkāpuma izdarīšanas dienā bijusi laba redzamība uz ceļa, tiesa atzīst, ka pieteicēja nodoms bijis vērsts uz izvairīšanos no atbildības, tādēļ arī pieteicējs nepakļāvās policijas darbinieku prasībām apturēt transportlīdzekli.

Noskaidrots, ka policijas darbinieki ar dienesta automašīnu, kurai bijušas ieslēgtas bākugunis un skaņas signāls, ir sekojuši pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim vismaz 500 metrus, turklāt ar skaļruņa palīdzību vairākkārt dodot norādījumus tieši pieteicējam – apturēt transportlīdzekli.

Ņemot vērā minēto, tiesa izslēdz varbūtību, ka policijas automašīnu pieteicējs būtu varējis neievērot, vai arī būtu varējis domāt, ka policijas darbinieki vēlas apturēt kādu citu transportlīdzekli.

Ievērojot minētos apsvērumus, tiesa tomēr dod priekšroku policijas darbinieku, nevis pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājs ir pamatoti pieteicēju saucis pie atbildības par LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[16] LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā noteikts, ka par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja

dokumentus, uzliek naudas sodu [..] transportlīdzekļa vadītājam, no simt līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem [..].

Pieteicējam par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, kādi paredzēti LAPK 149.$^{32}$ panta trešajā daļā, 149.$^{4}$ panta otrajā daļā un 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā, ir piemērots naudas sods Ls 200,- (divi simti latu) apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 24 (divdesmit četriem) mēnešiem.

LAPK 149.$^{4}$ panta otrā daļa noteic – par nepiesprādzēšanos ar drošības jostu [..], kā arī tāda pasažiera vešanu, kurš nav piesprādzējies [..], izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

LAPK 149.$^{32}$ panta trešajā daļā noteikts, ka par to noteikumu pārkāpšanu, kuri paredz bērnu pārvadāšanai paredzēto drošības līdzekļu lietošanu, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

No minētā redzams, ka vissmagāko administratīvo sodu par pieteicēja pieļautajiem pārkāpumiem paredz LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtās daļas sankcija.

[17] LAPK 35.panta otrajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Ievērojot citētajā tiesību normā noteikto, tiesa secina, ka atbildētājs ir pamatoti piemērojis pieteicējam naudas sodu Ls 200,- (divi simti latu) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 24 (divdesmit četriem) mēnešiem.

Pieteicējs pats ir atzinis savu vainu LAPK 149.$^{32}$ panta trešajā daļā un 149.$^{4}$ panta otrajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, bet tiesa konstatēja, ka atbildētājs ir pamatoti pieteicēju saucis pie atbildības par LAPK 149.$^{5}$ panta ceturtajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, tādēļ atbildētāja piemērotais sods uzskatāms par samērīgu ar pieteicēja izdarītajiem pārkāpumiem. Tiesa atzīst, ka pieteicējs faktiski ir izdarījis vairākus pārkāpumus vienlaicīgi, līdz ar to atbildētājam nebija pamata piemērot minimālo iespējamo sodu, savukārt tiesai nav pamata pieteicējam piemēroto sodu samazināt.

[18] Pieteikumā norādīts, ka, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, atbildētājs esot pārkāpis LAPK 237. un 272.panta prasības, kā arī pārkāpis APL 67. un 150.panta prasības.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa nekonstatēja atbildētāja rīcībā šādus pārkāpumus visu iepriekš minēto apsvērumu dēļ.

Tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir pamatots un tādēļ atstājams negrozīts, bet pieteikums ir noraidāms.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251.panta sesto daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda:**

**noraidīt** *O.P.* pieteikumu par Valsts policijas Krāslavas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka pienākumu izpildītāja 2005.gada 8.novembra lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.024/KP044900 atcelšanu daļā par pieteicēja sodīšanu par LAPK 149.[5] panta ceturtajā daļā paredzēta admionistratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kā arī par pieteicējam piemērotā soda grozīšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007.gada 27.aprīlī.

Tiesnese (paraksts) R.Paegle

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ R.Paegle
Rīgā, 2007.gada 27.aprīlī.